

fortsættes, indtil samtlige 114 Folketingsmænd ere udtagne. (Staa to Kandidater lige godt hver i sin Kreds, foretrækkes den, der har det største Antal Stemmer. Ere ogsaa disses Antal ens, foretages Lodtrækning).

2) Efter *Etatsraad Hammerichs* Forslag skal Landet deles i et væsentlig ringere Antal Kredse, end der skal være Folketingsmænd. Hver af disse Kredse vælger sin Folketingsmand, ligesom nu, medens de øvrige Pladser besættes med de Repræsentanter, som de forskellige Partier ønske indsat i Folketinget, saaledes at hvert Parti paa denne Maade faar tillagt saa mange Repræsentanter, at det i det hele kan blive repræsenteret i Folketinget ved det Antal Medlemmer, som tilkommer det efter de for Partiet over hele Landet afgivne Stemmer. (Hammerich gaar ud fra et Medlemstal af 120; af disse skulle 90 være valgte Medlemmer, hver valgt i sin Kreds, medens 30 Pladser besættes ved Suppleringen). Fremgangsmaaden skal i øvrigt være denne: Under enhver Rigsdagssamling nedsættes et Valgnævn med et Medlem for hvert af Folketingets Partigrupper og en af Indenrigsministeren valgt Formand. Dette Nævn afgør for det første, hvilke „Gruppelister“ — o: Lister over Medlemmer, som hver Gruppe ønsker indsatte i Folketinget — der skal godkendes som virkelig hidrørende fra „Grupper“ i Folketinget. Naar derpaa det almindelige Folketingsvalg har fundet Sted — ved hvilket Vælgerne faa udleveret to Stemmesedler, den ene indeholdende, som sædvanlig, Kredsens Kandidaters Navne, den anden indeholdende Navnene paa de af Nævnet godkendte „Gruppelister“ — afgør Nævnet, hvor mange Mandater der efter de afgivne Stemmer tilkommer hvert Parti, hvorefter Nævnet tildeles hvert Parti det Antal Supplementsmandater, som det har Krav paa.

3) *Borgbjerg, L. Jessen* og *H. Rasmussen* møde endelig med et Forslag, der slutter sig til Hammerichs, men med nogle Modifikationer. Herefter skal Landet indeles i 128 Valgekredse, der hver vælger en Folketingsmand. Derefter afgøres det af et Valgnævn, hvor mange Mandater der tilkommer hvert Parti, og det valgte Antal Folketingsmænd (altsaa 128) forøges da (efter Forslag af Partierne) med saa mange, som det vil være nødvendigt at forøge det med, for at hvert Parti kan faa det Antal Mandater; som tilkommer det i Forhold til de andre Partier. Folketingets Medlemsantal bliver altsaa variabelt.